

[Aage Fogh.]

mange områder, kulturelt, socialt og på anden måde, er væsentligt forskellige fra os, vil jeg være ængstelig for. Jeg ser nu, at venstre har overvundet den ængstelse. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Poul Møller ikke helt havde gjort det; vi har det slet ikke.

Jeg må måske sige det på den måde, at det, vi stadig anser for at være det ideelle, og det, vi vil stræbe imod, er et nært nordisk samarbejde og derfra at gå videre til et europæisk fællesskab. Hvis der er mening i den konvention, som alle europæiske OEEC-lande vedtog i 1948, og hvis de ansvarlige regeringer stadig står bagved, kan de store, de stærke lande i Europa ikke forsvare, at denne tanke nu skal lide skibbrud. Derfor tror jeg, der vil kunne findes former — de vil simpelt hen blive tvunget igennem — som kan tages op; det er ikke sikkert, det bliver frihandelsområdet, således som vi har diskuteret det hidtil, men det skal heller ikke være afgørende for os, når blot samarbejdet kommer i gang under en eller anden form.

Jeg vil gerne takke de to højtærede ministre, udenrigsministeren og økonomiministeren, for den beretning, de aflagde her i tirsdags. Der er jo ingen grund til at lægge skjul på, at de resultater, ministrene kunne opvise, ikke tilfredsstillede os; men jeg påskønner den måde, hvorpå de to ministre har ledet dette arbejde. Jeg opfordrer dem til at fortsætte det for forhåbentlig at komme til bedre resultater i den kommende tid. Jeg udtaler min meget store glæde over, at det har vist sig muligt ved forhandlingen mellem de nordiske lande at nå et betydeligt skridt videre. Det glæder mig meget, at den højtærede økonomiminister kunne meddele os, at spørgsmålet vedrørende landbrugsproduktionens stilling inden for det nordiske fælles marked er optaget til en mere indgående realitetsbehandling i det nordiske økonomiske samarbejdsudvalg. Det glæder mig, netop fordi landbrugsproduktionens stilling har været så vanskelig, at der nu er meget, som kunne tyde på, at der i den tid, vi går i møde, og med den alvorlige form, forhandlingerne har taget, bliver bedre muligheder og chancer for det nordiske samarbejde.

I den forbindelse vil jeg også gerne hen-

vise til den tale, der blev omtalt af det ærede medlem hr. Per Hækkerup, den tale, som Sveriges handelsminister holdt i Malmø forleden dag. Den giver udtryk for, at man i hvert tilfælde i Sverige forstår situationens alvor, og den giver udtryk for, at svenskerne sammen med nordmænd og danske er villige til at forene kræfterne for ved forhandling med det øvrige Europa at opnå et bedre resultat. Jeg er klar over, at Danmark er et lille land, jeg er også klar over, at når vi står alene, har vi måske ikke alverdens chancer for at gøre indtryk på de store. Men jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at hvis det samlede Skandinavien melder sig til forhandlingerne med en handelsomsætning på — var det ikke 20 milliarder kroner alene sydpå, det ærede medlem hr. Poul Møller nævnte? — og ikke er urimeligt i sine krav, da skal det nok gøre indtryk.

Jeg vurderer det sådan, at det vigtigste er, at vi holder nerverne i orden herhjemme, at vi holder hjemmemarkedet intakt, og at vi støtter landbruget, det erhverv, der er ude i de største vanskeligheder, på rimelig måde, ikke som det sker i andre lande med direkte statstilskud, men ved at hjælpe det til at udbygge sit produktionsapparat, til at fremme de foranstaltninger, landbruget selv har sat i værk, og i denne forbindelse nævner jeg det store arbejde, landbruget selv tog op i fjor. Må jeg endelig understrege, at et erhverv som dansk landbrug, der producerer for 7 milliarder kroner, der eksporterer for over 4,6 milliarder kroner og hjembringer over 3 milliarder kroner i fri valuta, det er et erhverv, som enhver, der driver politik her i landet, må tage hensyn til i sin politik både indadtil og udadtil. Det skal der ingen tvivl være om; med en så kolossal vægt med hensyn til landets økonomi er det simpelt hen en nødvendighed. Men vi har ikke troen på, at tiden er inde i dag til at melde os hos de seks, og derfor vil jeg gerne konkludere mine udtalelser derhen, at vi vil tilstræbe at skabe livligere samhandel mellem alle OEEC-landene, ligesom vi må tilstræbe at fremme eksporten til de oversøiske lande og til de østlige lande. Jeg tror, det er ganske overordentlig vigtigt, at vi lægger stor, stor vægt på at fremme eksporten til andre lande end de europæiske i så vid udstrækning som muligt.

Vi ønsker, og vi håber, at vi ved nært